

manželstvím dítě zrozené během aktivní služby zaměstnancovy legitimováno, a jeví se námitka stížnosti, která nepopírá, že o takový případ zde nejde, a dovolává se jen důvodu ekvity, bezdůvodnou.

Pro druhý případ, kdy může býti vdovská pense přiznána vdově, která uzavřela sňatek s pensionovaným státním zaměstnancem, stanoví cit. předpis tři předpoklady, které musí býti, jak z textace tohoto předpisu nepochybně vychází, všechny společně splněny, aby takový nárok vznikl. Nemá tudíž stížnost pravdu, domnívá-li se, že st-lce náleží nárok na vdovskou pensi již proto, že její manžel v době svého pensionování nebyl ještě 60 let star a neměl ještě nároku na plnou pensi.

Avšak ani třetí předpoklad není v daném případě splněn. St-lka má za to, že i službu konanou během války jako četník nutno pokládati za takovou službu, jakou má cit. paragraf na mysli. Z dikce tohoto předpisu »byv v akt. službě opětne ustanoven« plyne však v souvislosti s předcházejícím ustanovením, kde se mluví o nedovršené služební době, že se musí jednati taktéž o civ. státní službu, o které jediné zák. čl. LXV:1912 jedná, tedy o službu stejné povahy, jež se jeví jako pokračování původní služby, a že nelze přihlížeti k akt. službě, jež s původní službou není vůbec v žádné souvislosti a jest i pojmově různorodá. Právem proto nepřihlížel žal. úřad k akt. službě četnické, již se st-lka jediné dovolává.

Neprávem poukazuje st-lka k tomu, že výměrem žal. úřadu z 18. prosince 1922 byl zemřelému manželu při úpravě jeho pens. požitků dle vl. nař. čís. 298/21 přiznán přídavek na manželku a děti, majíc zřejmě za to, že tím bylo již o nároku st-lčině na vdovskou pensi pravoplatně rozhodnuto; neboť předmětem onoho rozhodnutí byly pensijní požitky manželovy, z čehož však pro dnes spornou otázku, zda totiž st-lce náleží nárok na vdovskou pensi, nelze nic dovozovati, poněvadž jde zde o samostatný nárok vdovy. — — —

Č. 8227.

S a m o s p r á v a o b e c n í: * Náhrada útrat revise obecního hospodářství lze uložit každé osobě provinivší se nedbalostí nebo nepořádkem, i když nebyla v době provinění členem obecního zastupitelstva.

(Nález ze dne 8. listopadu 1929 č. 19.671.)

V ě c: Emil D. a Jan L. v L. proti moravskému zemskému výboru v Brně o náhradu škody z obecního úřadování a o náhradu revisních nákladů.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 31. prosince 1927 oznámil mor. zv Janu J. jako býv. starostovi obce a Emilu D. jako býv. obecnímu pokladníkovi, že vzal na vědomost zprávu o výsledku revise obecního hospodářství v L., kterou byla zjištěna náhrada do obecní pokladny a to za Janem J. 404 Kč a za Emilem D. 999 Kč 51 hal. Současně rozhodl zv na základě § 18 zák. č. 329/21, že jmenovaní jsou povinni k částečné náhradě revisních útrat a to Jan J. částkou 500 Kč a Emil D. částkou 1.000 Kč, poněvadž nepořádky za dobu jejich úřadování byly revisi zjištěny a prokázány, ježto dále nedáváním jasných a správných infor-

mací revidujícím úředníku zavinili delší trvání revise. V rozhodnutí ohledně Jana J. ještě dodán další důvod, že nehleděl k tomu, aby obecní pokladník vykonával svůj úřad správně a řádně, ač se za něj obecnímu zastupitelstvu zaručil, takže tento nejsa členem ob. zastupitelstva byl zvolen obecním pokladníkem. V obou výnosech dále je uvedeno, že zv učinil toto rozhodnutí s výhradou kompetentního rozhodování řádných soudů o výši náhrady (§ 18 odst. 2. posl. věta a § 5 zák. č. 329/21). Konečně byli oba vyzváni, aby uvedené částky do 4 týdnů do obecní pokladny zaplatili, jinak že by byly obcí od nich vymáhány soudně.

O stížnostech do tohoto rozhodnutí nss uvážil: — — —

Ve stížnosti Emila D. vznáší se na prvním místě námitka, že mor. zv nebyl vůbec příslušný rozhodovati o náhradní povinnosti st-lově, poněvadž oprávnění bezprostředního úřadu dohlédacího, rozhodovati o povinnosti k náhradě škody na základě ustanovení ob. fin. novely se vztahuje jen na obecní funkcionáře, jímž však st-l nebyl. Tento názor st-lův nemá však opory v zákoně. Podle předpisu odst. 2. § 18 zák. č. 329/21 jest ten, kdo se nesprávnosti nebo nepořádku dopustil, povinen obci nahraditi náklad revisí jí vzešlý. Zákon ten tudíž neomezuje náhradní povinnost pouze na určité obecní funkcionáře, nýbrž vyslovuje zcela všeobecně povinnost k náhradě u všech osob, které zavdaly příčinu k revisi. Nebyla tedy okolnost, že st-l nepatřil k ob. funkcionářům ve smyslu ob. řádu a zákonů jej doplňujících překážkou, aby dohlédací úřad rozhodl i o st-lově povinnosti nahraditi náklady revisní. — — —

Dále namítají obě stížnosti, že žal. úřad překročil meze své kompetence, pokud si osvojil také právo rozhodovati o výši škody.

Žal. úřad sice vyslovil, že st-lé jsou povinni zaplatiti náhradu 500 Kč, resp. 1.000 Kč, avšak zároveň zdůraznil, že rozhodnutí to učiněno s výhradou kompetentního rozhodování řádných soudů o výši náhrady. Z toho je vidno, že žal. úřad si neosoboval právo rozhodovati a také nerozhodoval autoritativně způsobem právní moci schopným o výši náhrady, nýbrž, že ona část nař. rozhodnutí je pouhou výzvou na st-le, aby uvedené náhrady, jichž složením by se věc po názoru žal. úřadu s obcí urovnala, dobrovolně zaplatili. Nemá-li ona část nař. rozhodnutí, která se týká výše požadované náhrady, povahu rozhodnutí neb opatření úřadu správního, pak nebylo potřebí, aby žal. úřad podrobněji odůvodňoval, jakou úvahou dospěl k ciferné výši náhrady v nař. rozhodnutí určené, zejména uvedením jednotlivých případů, kdy st-lé nepodáváním jasných a správných informací podle názoru úřadu zdržovali rychlejší postup revise, oč se tím náhrady revise zvýšily a pod., neboť tím neporušil žádný předpis nebo zásadu řízení správního ani st-lům nijak neztížil ochranu jejich před nss, který otázku stanovení výše náhrady nemůže vůbec přezkoumávati (§§ 2 a 3 lit. a) zak. o ss).

Č. 8228.

Samospráva obecní: I. * Při řízení a rozhodování o námitkách proti volbě obecního starosty jest užití analogicky předpisů §§ 55 a 56 vol. řádu do obcí. — II. * Vážným porušením tajnosti volby